

# De ondergang van Maggie in zeven stadia

Eric de Vroedt regisseert in maart bij Toneelgroep Amsterdam *Na de zondeval* van Arthur Miller uit 1964. Hierin neemt Miller zijn stormachtige huwelijk met Marilyn Monroe onder de loep.

**E**igenlijk gaat het stuk vooral over Arthur Miller zelf. Het speelt zich af in het hoofd van diens alter ego Quentin. Tijdens psychotherapie evalueert hij zijn huwelijken. Louise is gebaseerd op zijn eerste vrouw Mary, het zangeresje Maggie op Marilyn Monroe. Quentin hikt aan tegen een volgende relatie met Holga, zijn derde vrouw, Inge. Eerst wil hij in het reine komen met zijn destructieve kanten, en accepteren dat hij een lafbek is geweest.

„Hij komt erachter dat hij Marilyn gebruikt heeft als een lekker wijf. Terwijl zij dacht dat er eindelijk een man was die haar serieus nam. Niet alleen moet hij bekenen dat hij haar niet heeft kunnen helpen in haar neurotische kanten, maar ook dat hij dat eigenlijk niet gewild heeft. En dat terwijl hij zichzelf als een idealistisch mens wilde zien, die geloofde in socialisme en communisme, en zuiver wilde leven.

Dat spreekt mij aan. Met mijn groep Migh-tysociety maak ik theater over actuele thema's, en daarbij kun je je ook afvragen hoe ver het engagement reikt. Ik bewoon geen tent bij Occupy, maar ben bezig met de houten vloer in mijn nieuwe huis.

„Quentins eerste echtgenote was een moralistische vrouw, met wie hij een soort kind-moederrelatie had. In Maggie/Marilyn ziet hij een tegenpool, die gewoon is, open en eerlijk haar impulsen volgt en geen keerzijde heeft. Dat is een utopie: het leven is niet alleen seks, spannend en leuk. Het is zelfs een leugen: het zijn neurotische mensen die de onschuld spelen.

„Het meeslependste deel is het tweede bedrijf, waarin in zeven stadia de ondergang van Maggie wordt beschreven. Marilyn wordt gespeeld door Karina Smulders, die een poster van Marilyn boven haar bed heeft hangen, en bijna net zo mooi is. Want Monroe blijft natuurlijk toch fascinerend. In *Some like it hot* spat ze van het scherm af en je vergeet dat daarachter een afgrond van depressies en verslaving gaapt.

„Marilyn heeft wel eens gezegd dat ze doodmoe werd altijd maar Marilyn Monroe te spelen en had gehoopt dat Miller haar daarvan zou verlossen. De tragedie van hun huwelijk is dat ook hij uiteindelijk alleen maar Marilyn Monroe wilde zien.”

**Raymond van den Boogaard**